

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகள்

கப. 11326

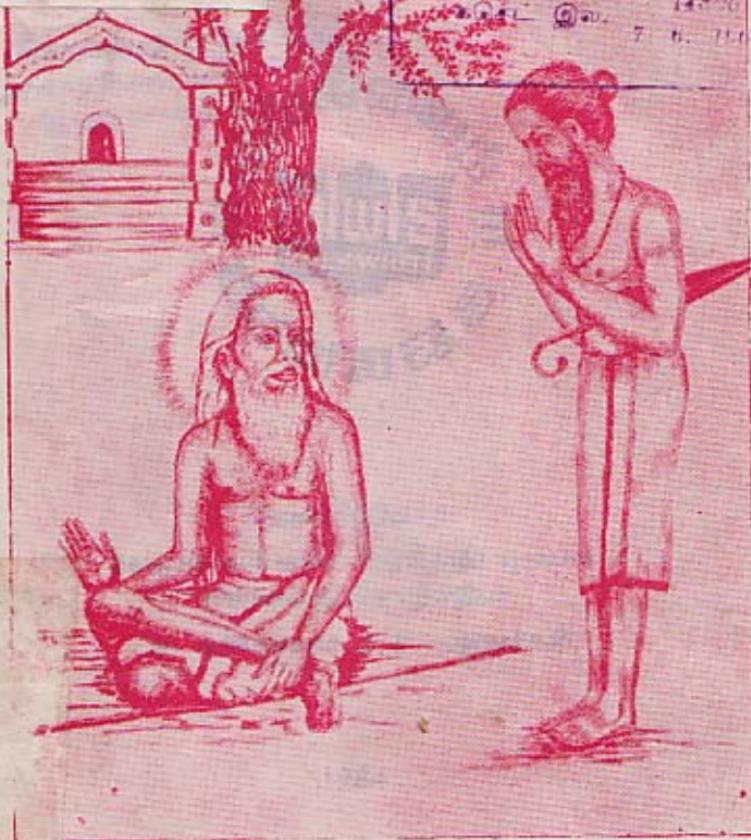
கொழும்புத் தமிழ்நாட்டுக்கும்

வரை நிலைச் சாலை.

திடிவ் மூ. 73
10. 5. 1950

கொழும்புத் தமிழ்நாட்டுக்கும்

வரை நிலைச் சாலை.
திடிவ் மூ. 14930
7. 6. 1950

குருவும் சீடரும்

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

தேரடிச் செல்லப்பரா சுவாமிகள்
தீவ்விய சரித்தீரம்

வெளியிடுவோர்:

சிவதர்ம வள்ளல், சிவநெறிப் புரவலர்,
மில்க்கவைற் தொழில்திபர்
க. கனகராசா J. P. அவர்கள்

1984

வ
சிவமயம்

"ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை
நாமறியோம். ஆரறிவார்
எப்பவோ முடிந்த காரியம்
முழுதும் உண்மை"

*"There is not one wrong thing
We do not know. Who knows?
It is as it is
All is truth"*

வ
சிவமயம்

இலங்கை சிவபூரி

உலகத்தின் மையத்தில் இந்துசமுத்திரத்தால் சூழப் பெற்றுப் பொன்போல் இலங்குவது எங்கள் நாடு. இது பொன் என்னும் பொருளில் சமூம் எனவும் வழங்கும். இலங்கை ஒரு சிவபூரி என்பது திருமூலர் வாக்கு. சிவனுக் குரிய சல்வரங்கள் மலிந்த நாடு, சித்தர்கள் உலாவிய சிறப்புடைய நாடு.

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்த சித்தர்களின் பாரம் பரியம் பெரிது. முத்தியான்தர் என்னும் கடையிற் சுவாமி கள் முதல் யோக சுவாமிகள் வரை யோகியர், ஞானிகள், துறவியர், சித்தர்கள் யாழிப்பாணமெங்கும் தங்கள் ஞானச் சுவடுகளை விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். சித்தர்களின் சமாதிக் கோயில்கள் இலங்கையின் நாற்புறங்களிலும், அமைந்த அளவிற்பார்க்க, வடபிரதேசமாய யாழிப்பாணத்திலேயே அதிகமாக அமைந்துள்ளன. சித்தர்களின் சமாதிகளை மைய மாகக் கொண்டமைந்த மடங்கள் யாழிப்பாணத்தில் பல பாகங்களிலும் பண்பாட்டிடங்களாக மலர்ந்துள்ளன. அவை குருடுசை மடங்கள் என்னும் பெயரில் அனைம்பாலிப்பன வாகவும் உள்ளன. ஞானவொடுக்கத்துக்குரிய நல்ல சூழ வைமந்த இடங்களாகவும் உள்ளன.

நல்லுரை நனைத்த ஞானவென்னம்

யாழிப்பாணத்து நல்லூர் தமிழ்நாட்டு திருவெண் ஜெய நல்லூர், ஆதித்த நல்லூர் போன்ற அரும்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த பழைய நகர். நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் அகன்ற பெரு நிலப் பரப்பை அரசு செய்தபோது, தமிழ்நாட்டு இராமேஸ்வரத் தையும் பரிபாலித்து, சேதுகாவலர் என்னும் சிறப்புப்

பட்டமும் பெற்றிருந்தார்கள். செந்தமிழும் சைவ நெறியும் தலையெடுத்த நல்லூரின் பழைய அரசிருக்கைக்கு அருகிலமைந்த நல்லூர்க் கந்தனுலையத்தைச்சூழ நாற்றிசைகளிலும் காவற் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. கிழக்கில் வெயிலுகந்தபிள்ளையார் கோயில், தெற்கில் கைலாசநாத சிவன் கோயில், மேற்கில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயில், வடக்கில் சட்டைநாத சிவன் கோயில் அமைந்திருந்தன. அரசர்கள் நந்திக் கொடியும் நந்தி முத்திரையுங் கொண்டவர்களாய்ப் பரிபாலனஞ் செய்தனர்.

இத்தகைய புகழ் பூத்த நல்லூரின் அருமை பெருமைகள் யாவற்றையும் பதினேழாம் நூற்றுண்டின் இடைக்காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் என்னும் பறங்கியர் பாழ் படுத்தி தரைமட்டமாக்கி விட்டனர். பின்னர் ஒல்லாந்தர் என்னும் உலாந்தாக்கள் அரசாட்சி செய்த காலத்தில் சைவமறுமலர்ச்சி விடிவெள்ளிபோல மெதுவாக ஓளிவீசியது. புலவர்கள் பலர் பக்திப் பிரபந்தங்கள் பாடுந்தகைமையுடைய வர்களாய்த் தலையெடுத்தார்கள். நல்லூரை ஞான வெள்ளம் நனைத்தது.

இன்றைய நல்லூர்

பண்ணடைய நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலைப் பறங்கியர் பாழ்படுத்தி, அத்திபாரத்தையும் கிளறிவிட்டபின், மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலே 1734ஆம் ஆண்டளவில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்போது, யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகித்த ஸ்ரீமத் இருக்குநாத மாப்பாண முதலியார் என்னும் பெரியார், அதிகாரிகளிடம் உத்தரவு பெற்று ஒரு வேற் கோட்டம் அமைத்து, வேல் வைத்து வழிபடுவதற்கான முறையை ஆரம்பித்தார். மக்கள் வழிபட்டுயியும் வகையில் சிவத்திரு சுப்பையாக் குருக்கள் என்னும் செம்மனச் செல்வர் பரார்த்த பூசையை மூட்டுன்றிச் செய்து வந்தார். நல்லூருக்குக் கிழக்கிலிருந்த மடத்தில் சிவத்திரு கங்காதரக் குருக்கள் கந்தபூராண படனஞ் செய்து பக்தி நெறியைத் தூய்மைப்படுத்திவந்தார்.

நல்லூர்த் தேரடி

நாள்தோறும் வளர்ந்து வந்த நல்லூரின் சிறப்புவனப்பு புகழ் பெற்றனவாயின். கிழக்குப் புறத்தில் அமைந்த தேரடிக் குத் தணிச் சிறப்பு உண்டாயது. அங்கே காவல் தெய்வமாய வைரவக் கடவுளின் ஆனந்த கோலாகல அருள் வீச்சும், அதனால் சுவரப்பெற்ற அடியார் கூட்டமும் கருங்கல் மனத்தையும் கரையப்பண்ணின். கற்பூர் வரிசையும், காவடி கள் வரிசையும், கந்தன் மீது பக்திப் பாடகர் வரிசையும் தேரடியைத் தெய்வலோகமாக்கின.

தேரடிக்குத் தென்புறம்

நல்லூர்த் தேரடிக்குத் தென்புறத்தில் வயல் நிலங்கள் இருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வல் ஸி புரம் என னும் வேளாளன், நல்லூரைச் சேர்ந்த பொன்னம்மா என்னும் பொன்னரை மனந்து, வயலோரத்தில் சிறு வீடு அமைத்து, வேளாண்மை செய்து நல்ல முறையாக வாழ்ந்துவந்தார்.

அவர்களுக்கு ஆண்கள் இருவரும், பெண்கள் இருவருமாகப் பிள்ளைகள் நால்வர் பிறந்தனர். ஆண்களுள் ஒரு வரின் பெயர் செல்லப்பா, பெண்களுள் ஒருத்தியின் பெயர் செல்லாக்சி. செல்லப்பா இளமையில் கந்தமடத்துச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக்கல்வி கற்றபின், யாழ்ப் பாணம் மத்திய கல்லூரிக்குச் சென்று ஆங்கிலங் கற்று வந்தார்.

பூர்வாச்சிரமப் புதினம்

ஓரளவு கல்வி கற்றபின் உண்டான சூழ்நிலை காரணமாகப் படிப்பை நிறுத்தி, உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டியவரானார். யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் ஆராய்ச்சி உத்தியோகம் பெற்று, வெகு திறமையாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில், அதிகாரிகளின் அபிமானத்துக்காளாகிப் பல முறை, களருசியப் பொறுப்பதிகாரியாகவும் பதிற்கட்டமை

பார்த்து வந்தார். வெள்ளைக்காரர்கள் பாராட்ட மதிப் புடன் உத்தியோகம் வகித்த செல்லப்பரின் போக்கு, எல் வோருக்கும் ஒரு புதிராகவே இருந்து வந்தது.

அகத்தீவும் புறத்தீவும் உண்டான மாற்றங்கள்

செல்லப்பர் தமது உத்தியோகங்களை நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் ஒழுங்காகவும் அதிகாரிகள் மெச்சும் வகையில் பார்த்து வந்த காலத்தில், அரசுவுத்தியோகம் ஆதிக்கம் செல்வாக்கு முதலிய சிறப்புக்களில் மனங்கொள்ளாது, உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து வந்த ஒரு வேகத்தின்பால் சென்ற வண்ணம் வாழ்ந்து வந்தார்.

ஞான நாட்டங் கொண்ட செல்லப்பரின் நடையுடை பாவணைகளில் நாளிலும் பொழுதிலும் மாற்றங்கள் உண்டாயின. அவரின் போக்கு பெரிய புதிராகவே இருந்தது. எவருக்கும் பிடிகொடாமல், தாழும் தம் கடமையுமாக வெளியே நடந்த வண்ணம், தம் அகநாட்டத்தில் கருத்துஞ்சிக் கந்தசவாமியாரும் தாழும் அர்த்த சாமத்தின் பின் அந்தரங்கத் தொடர்புகொண்டு வந்தார். “பிதாவே பிதாவே” என்று பிதற்றியும் வந்தார்.

உள்ளே ஊறிவந்த ஒருவகை ஞானப் பெருக்கு, வெளியே வழியத் தொடங்கிய வேளையில் அவரின் போக்கு பித்தர் போலவும், பிசாச பிதித்தவர் போலவும், குழந்தை போலவும் இருந்தது. தமக்குள்ளேயே பேசிக்கொள்ளுதல், “ஓமோம்” என்று தலையசைத்தல், வலக்கையை மேலே உயர்த்தி விசுக்கி உரத்துப் பேசி, வருவோர் போவோரைத் தம்மை அண்டவிடாது துரத்தி வந்தார். அவர் தமக்கு அண்மையிற் சென்றேரைத் துரத்தத் தொடங்கிய காலத்திலேயே தமது உத்தியோகத்தையும் உதாசினம் செய்து கச்சேரித் தொடர்பையும் துண்டித்துக் கொட்டிலின் மூலையில் குந்தியிருக்கத் தொடங்கினார்.

மூலையிலிருந்து முற்றம் வரை

செல்லப்பா சவாமிகள் வெளியே உலகத் துறவில் விசர்க்கோலமும், உள்ளத்திலே ஒடுக்கமும் ஞான நாட்ட

மும் சிந்தனையுங் கொண்டு, நல்லூரான் திருவருள் வெள்ளத்தில் நாளும்நைந்து மூழ்கியிருந்த காலத்திலே, நல்லூரை வட்டமிட்ட கடையிற் சவாமிகளின் கடைக்கண் பார்வையும் தீட்சையும் உபதேசமும் கிடைத்தன என்று நம்புதற்கு இடமுண்டு.

குருவருள் பெற்ற பேற்றினாலே புறக்கோலம் நீங்காமலே அந்தக் கரணசத்தி பெற்று, பச்கரணங்கள் பதி கரணங்களாக மலரப் பெற்றார். முன்னர் மூலையில் முடங்கிக்கிடந்தவர், குருவருட் பிரகாசத்தாலே முச்சந்திக்கு வந்தாற்போலத் தேரடியில் வந்து குந்தியிருந்து யாவருந் தரி கிக்கக் கூடியவராயிருந்தார்.

“மூலையிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர் சாலப் பெரி யார் என்றுந் தீபற தவத்திற் தலைவர் என்றுந் தீபற்” என்பது பதினென்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் ஒன்றான திருவந்தியார்.

தேரடியிற் குந்தியிருந்து சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே அடியார்கள் பலர் அவரிடம் ஏதோ அற்புதசக்தியுண்டென்று அனுமானித்து, அவரைச் சூழ்ந்து மொய்க்கத் தொடங்கினார்கள். அதேவேளையில் அவர் தமக்குள்ளே சிந்தனைப் பேச்சுக்களை முன்னுழைக்கக் கண்ட சிறுவர்கள், விசரன் என்று கூறிக் கல்லெறியவுந் தொடங்கினர். அதனால் உறவினர் அவரை விலங்கில் மாட்டி வைத்ததும் உண்டு.

உலகத் துறவும் உண்மத்தர் போக்கும்

உள்ளத்தில் எழுந்த துறவு மனப்பான்மையால் உலகத்தை அறவே துறந்த செல்லப்ப சவாமிகள், வெளியுலகத்தவருக்கு விசரனாகவும், ஆன்ம ஈடேற்றங் கருதிய பெரியவர்களுக்கு ஞானியாகவும் காட்சியளித்தார். அவர் பொது மக்களிடம் வாங்கிய பட்டத்துக்களமைய மேலும் பைத்தியக் கோலத்தை மிகைப்படுத்தி வந்தார்.

தலைமயிரைப் பரட்டையாகத் தொங்கவிட்டு, நீராடுதலை வெகுவாகக் குறைத்து, தண்ணீர் படாது கந்தைத் துணிகளை அழுக்கோடு அலங்கோலமாக அணிந்து, கண்டபடி கையுயர்த்திச் சிரித்து, ஒட்டியுலர்ந்த உடம் பின் மெலிந்த முகம் மலர, உதட்டை விட்டு வெளியே மிதந்து தோன்றிய பற்கள் புறந்தெரிய செல்லப்பா சுவாமிகள் காட்சியளித்தார்.

இவ்வாரூப உடன்பிறந்தச்கோதரி செல்லாச்சி ச்கோதர பாசத்தால் ஈர்க்கப் பெற்று உரிய வேளைகளில் ஆகாரங்களான்டு சென்று, கூவியழைத்தால், “போ! போ! கொண்டு போ, நீ நஞ்சபோட்டுக் கொண்டு வந்தாய்” என்று அதடிக் கலைத்துவிட்டு, எழுந்து எட்டி எட்டி நடந்து நெடுந்தாரம் சென்று, மீண்டும் வந்து குந்தியிருப்பார். தமக்கு விருப்பமுள்ளபோது ஏதாவது உண்டு, பெரும் பகுதியைக் காகம், கோழி, நாய் உண்ணுமாறு வைத்து வேடிக்கை பார்ப்பார். உயிரினங்களோடு உறவு கொண்டாடியும் வந்தார்.

முத்துப்போன்ற சிந்தனைத் துணிகள்

பகல் முழுவதும் விசர்க்கோலம் கொண்டிருக்கும் செல்லப்பா சுவாமிகள், இரவில் அர்த்தசாமப் பூசை நிறைவெற்று எல்லோரும் அகன்றபின், மெதுவாக இருக்கைவிட்டெழுந்து கோபுர வாசற் பக்கம் சென்று, முருகனைத் தேடுவார் போல், பிதாவே! பிதாவே!! என்று கூவியழைத்து, அவருடன் சொல்லெதிர் பெற்றும் பெறுமலும் உரையாடி வந்தார். அவரின் உள்ளத்தில் முத்துப்போன்ற சிந்தனைவாக்கியங்கள் உருண்டு திரண்டு வெளிவரக் காத்திருந்தன. பக்குவமுள்ள சீடன் ஒருவன் வருவான், அவன் காதில் இந்த மகா வாக்கியங்களை வார்த்துவிடலாம், அவன் மூலம் இவ்வாக்கியங்கள் சுருதியென எல்லோருக்கும் கேட்கும், எங்கும் கேட்கும் எனக் கருதிச் சற்பாத்திரரான சீடன் வரவுக்குக் காத்திருந்தார்.

புத்தரடை புளைந்த வண்ணம்

சுவாமிகளின் முகத்தில் ஓளிவட்டம் வீசுவதையும், அவரின் அழுக்கேறிய உடம்பில் கந்தையாடை அலங்கோலமாகக் கிடந்ததையும் கண்டு, மெய்யடியார் ஒருவர் தாம் புதிதாக வாங்கி வந்த வேட்டியையும் சால்வையையும் எடுத்துச் சென்று, சுவாமிகளைத் தொழுது, பணிந்து மன்றுடி ஏற்றருள் செய்தல் வேண்டும் என்று இரந்தார். சுவாமிகள் அவர்மீது இரங்கி அவற்றை வாங்கிக் கிழித்து, அழுக்குப்படுத்தி, அலங்கோலமாக அணிந்து, “சரி நீ போகலாம்” என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார்.

சித்துக்கள் வரத்திரடங்கின

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள் சித்தர்கள். அவர்கள் அட்டாங்க யோகம் முதலைய் அரும்பெரும் சாதனைகளாலும் இறையருளாலும் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட மாண்புடைய சக்திகளைப் பெற்றுச் சித்து விளையாட்டுக் காட்டுவதும் உண்டு. அத்தகைய சித்துக்கள் சுவாமியிடம் வந்தும், அவர் வெளி வெளியாக, “செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான். விசரன் என்று பெயர் வாங்கிப் போவான்” என்று கூறியதும் உண்டு. எப்படிப்பட்ட சித்தர்களுக்கும் சில சமயம் அவர்களையறியாமலே சித்துக்கள் தலைகாட்டிப் போவதுமுண்டு.

செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் அன்புகொண்டிருந்த குருக்கள் ஒருவர், திருநெல்வேலியிலிருந்து இறைவனின் தேவா மிர்தமணை பிரசாதத்தைப் பக்குவமாகக் கொண்டு வந்து நீட்டியபோது, அவரின் பக்தியை மெச்சியபோதிலும், அதனை வாங்கியுண்ண விரும்பாமல், உண்மையைக் கூறி னார். “கொண்டு போங்கள் உது எச்சிற்படுத்தப்பட்ட பிரசாதம் எனக்கு வேண்டாம்.”

குருக்கள் ஏமாற்றமும் வியப்பும் அடைந்து வெட்கித்தலை குனிந்தவாறு வீடு சென்று, பிரசாதம் எச்சிற்படுத்தப்பட்டதோ என விசாரித்தபோது, அங்கே குழந்தைகள் அதை அசூசிப்படுத்தியதாக அறிந்து பிரமித்துப் போனார்;

சவாமிகள் நல்லூருக்கு மேற்கில் உள்ள வைமன் வீதி வழியாகக் கான் போக்கில் போனபோது, எதிர்ப் பக்கமாக இளைஞ் ஒருவன் நன்றாக முறுகி வளர்ந்த காளை மாட்டுக்கு நடை பழக்கியவாறு மிடுக்காக வந்தான். காளையின் போக்கைக் கவனித்த சவாமிகள் “குத்தவல்லவோ போகி றது. மெத்தக் கவனம்” என்றார். இளைஞ் விசரன் பேச்சு என்று உதாசீனமாகப் போனபோது, காளை மிரண்டு திரும்பி எதிர்த்து அவனைத் தாக்கி வீழ்த்தியது.

சவாமிகளின் சகோதரியார் குடும்பத்தில் குழந்தையொன்றுக்குக் கடும் சகவீனமானபோது, அயலில் பெயர் பெற்றிருந்த வைத்திய நிபுணரிடம் காட்டி, உயர்ந்த மருந்து எடுத்துப் பருக்க முயன்றபோது, குழந்தை மருந்துண்ண மருத்து, ஓடிச் சென்று சவாமிகளின் மடியில் வீழ்ந்து கிடந்தது. சவாமிகள் குழந்தையைத் தேற்றித் தமது கொட்டிலின் முற்றத்தில் வளர்ந்த தோடையில் கனி பறித்துக் கரைத்துப் பருக்கியதும், குழந்தையின் கடுமையான நோய் உடனடியாகத் தணிந்து, அடுத்த நாள் பூரணமாகக் குணமாயிற்று.

செல்லப்பா சவாமிகள் உண்பதற்கு உணவை எடுத்துக்கொண்டு நடந்தபோது, நாய்க்குட்டியொன்று அவரின் காலடியை நக்கியவாறு பின்தொடர்ந்தது. அதன் கர்ம பலனை உடனடியாக உணர்ந்த சவாமிகள், தாம் கொண்டு சென்ற உணவில் ஒருபகுதியை எடுத்து நாய்க்குட்டிக்கு குனிந்து வைத்துவிட்டு, “நீ உண்டபின் உன்வழியே போ” என்று விடைகொடுத்தார். நாய்க்குட்டி உண்டபின் நடந்து போன வழியில், சார் நெரித்து உடனடியாக இறந்து போயிற்று.

கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்த இராமலிங்கரின் பிள்ளையொன்றுக்குக் கடுஞ் சகவீனம், அதைச் சவாமிகளிடம் காட்டுவதற்கு தகப்பனுக்கும் தாய்க்கும் அதிக விருப்பம். ஆனால் இராமலிங்கரின் மனைவியின் தாய், அந்த விசரன் என்ன சாதியோ தெரியாது, எங்கள் பிள்ளையை அங்கே

கொண்டு போகாதே என்று எச்சரிக்கை செய்தார். இராமலிங்கர் கிழவி சொல்லை அலட்சியம் செய்துவிட்டு மனைவியுடன் குழந்தையைக் கொண்டு செல்லப்பா சவாமி களிடம் வந்தார். அவர்கள் வரவைக் கண்டதும் சவாமி கள் “கனகம்மா! பிள்ளையை இங்கே கொண்டு வா. தமிழ்ப் பரிகாரியிடம் காட்டி இன்ன மருந்து வாங்கிக்கொடு. உன்னுடைய கொம்மா சாதி பேசகிறோர், நாங்கள் சந்திர சூரியறிய வட்டுக்கோட்டை வேளாளர். வந்தார் வரத தார் அல்லோம்” என்றார். சவாமிகள் குழந்தையைத் தொட்டதும் காய்ச்சல் குறைந்தது. தமிழ் வைத்தியஞ் செய்ததும் முற்றுக்க குணமானது.

செல்லையாப்பிள்ளை என்பவர் ஐந்து பெண்பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை. தனக்கு இறுதிக்கடன் செய்வதற்கு ஆண் பிள்ளை இல்லையே என்ற கவலையால் வருந்து, செல்லப்பா சவாமிகளிடம் வந்து, அவரை இறுகக் கட்டியிடித்து, “சவாமி! எனக்கு ஆண் குழந்தையொன்று வேண்டும். அருள் செய்த பின்னரே இந்தப் பிடியை விடுவேன்” என்று கூறினார். “செல்லையா உனக்கு ஆண் குழந்தை கட்டாயம் பிறக்கும். விடு விடு” என்று விடு விடுத்துக் கொண்டார். செல்லையருக்கு அடுத்த ஆண்டு ஆண் குழந்தை பிறந்தது.

சவாமிகள் ஒரு நாள் அவசரம் அவசரமாக உலை வைத்துக் காற்படி அரிசி கொண்டு சோறுக்கி, ஒரு கறியும் காச்சியின், தென்னங் கிடுகுகளை அடுக்கி ஐந்து வாழையிலைகள் பரப்பி, அவற்றில் உணவு படைத்து நிமிர்ந்த வேலையில் நால்வர் வந்தார்கள். “உங்களை எதிர்பார்த்துத் தான் உணவு படைத்தேன்” என்று கூறி ஐவருமாகக் காற்படியரிசிச் சோற்றை வயிறு நிரம்ப உண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

நன்னியர் என்பார் சவாமிகள் மீதுகொண்ட பக்தி மிகுதியால் அவரை இறுப்ப பிடித்து மரத்திற் கட்டி வைத்து

நல்ல முறையில் நீராட்டினார். “எட எட நீ நல்லுரானுக்கு அபிடேக்கு செய்தது போதும் போதும் அவிழ்த்துவிடு” என்று மன்றுடி விடுவித்துக் கொண்டு ஓடினார்.

அண்டிவந்த அடியவர் கூட்டம்

செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான் என்று அவர் வெளி வெளியாகக் கூறியதையும் பொருட்படுத்தாமல் அடியவர்கள் கூட்டம் அவரை மொய்த்துச் சூழத்தொடங்கியது. நெடுந்தூரத்திலிருந்தும் அடியவர்கள் ஆராமையோடு என்னப்பன் செல்லப்பன் எனக்கருளும் நல்லப்பன் நல்லுரின் பொன்னப்பன் என்று நம்பிவரத் தலைப்பட்டனர்.

கொழும்புத்துறை, திருஞானசம்பந்தர், இராமலிங்கர், துரையப்பர், பொன்னையர், கந்தமடத்து ஆறுமுகம், இளையதம்பி, தாமோதரம்பிள்ளை, கம்பந்தறை முருகேசு முதலானேர் கவாமிகளை மொய்க்கத் தொடங்கினர். தமது அன்பர்கள் எனவுணர்ந்து அவர்களோடு அன்பாகப் பேசிய அவர், சீடருள் சிலர் உலகத்தைத் துறந்து சந்தியாசியாகப் போவதாகக் கூறினால், “உணக்கும் அதற்கும் வெகுதூரம் ஒடிப்போய் கலியாணம் முடி” என்று துரத்துவார். சிலர் கவாமி என்னைக் கலியாணம் முடிக்குமாறு உறவினர் நெருக்குகிறார்கள் என்று அநுமதி கேட்டாற்போல் விள்ளனப்பித்தால், “என் என்னைக்கேட்டே நீ கலியாணம் முடிக்க வேண்டும். ஒடு ஒடு” என்று துரத்துவார். யாரேனும் கலியாணக் கதை பேசினால், “கேட்டியே கவுன்மெண்ட் ஏசன்டுத் துரை என்னைத் தன் மகளைக் கலியாணம் முடிக்கட்டாம். பண்ணட்டாம் பண்ணட்டோ?” என்று பச்சையாகக் டேபார்.

மூல்லைத்தீவுச் சீடன் முத்திபெற்றமை

மூல்லைத்தீவில் வாழ்ந்த பெருங் கமக்காரன் ஒருவர், செல்லப்பா கவாமிகளின் சிறந்த சீடர்களில் ஒருவராக ஒழுகியவர். அவர் கவாமிகளிடம் சோறு பெற்றுண்பதைப் பெரும் பிரசாதமாகக் கருதி வருபவர். ஒருமுறை அவர்

சவாமிகளுக்கு அருகிலமர்ந்து உண்ணும் பாக்கியம் பெற்ற போது, இடையிடை கவாமிகள் உண்ட இலையை உற்ற நோக்கினார். கவாமிகள் உண்டபின் இலையை வழித்து உச்சிட்டதை உண்ணவேண்டும் என்று உள்ளத்தெழுந்த உணர்ச்சிவயப்பட்டிருந்தார். அவரின் கருத்தைக் குறிப் பாலுணர்ந்த கவாமிகள், தாம் உண்டபின் இலையை மடித்து எடுத்துக்கொண்டு கீழ்க்கு நோக்கி, செம்மணிவரை நடந்து அங்கே ஒரு பாழ்ங் கிணற்றில் இலையை எறிந்தார். கவாமிகள் கண்ணிற் பட்டாமல் அவரைப் பின்தொடர்ந்த சீடர், கிணற்றில் குதித்து இலையை வழித்துத் தாம் நக்கிய பின், கைகால் கழுஷ் விழுதி பூசி ஒரு பூவரச மரத்தினைக் கீழானஞ் செய்ய பத்மாசனத்தில் இருந்தார். அவர் இருந்த வாரே அங்கே சமாதியான செய்தி ஊர்ப் பிரசித்தம். அவரின் சமாதி இன்றும் வயல் வெளியில் மிகச் சிறிதாகக் கட்டப்பெற்றுள்ளது.

ஆனுமைவாய்ந்த அருமையான சீடர்

கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்து மஸ்கேவியாவில் வியாபாரஞ் செய்த அம்பலவாணர் என்பார், மாவிட்டபுரத்தில் சின்னைச்சி அம்மையாரைத் திருமணங்கு செய்து 1871ஆம் ஆண்டில் பெற்ற மைந்தன் சதாசிவம். சிலகாலஞ் செல்ல அம்பலவாணர் இறந்துபோனதும், அவரின் தம்பியார் சின்னையா என்பவர் சதாசிவத்தை சென்பற்றிக்கூல்லூரியில் சேர்த்து நல்லமுறையில் கல்வி கற்பித்துவந்தார். சின்னையர் கிறிஸ்தவ சமயச் சூழலில் யோசேப் என்னும் பெயர் பெற்று வாழ்ந்தவர். அந்தவகையில் சதாசிவத்துக்கும் யோகநாதன் என்னும் பெயர் வழங்கியது.

சென்பற்றிக்கூல்லூரியில் யோகநாதன் பயின்ற காலத்திலேயே விவேகியாய்த் தாம் பயின்றவற்றை ஏனைய மாணுகர்களுக்கு விளக்கிக் குட்டிப் பிரசங்கியாராயும் இருந்தார். தாம் சுயமாக உழைத்து வாழ்தல் வேண்டும் எனக் கருதிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, கிளிநோச்சியில் இரணைமடுக் குளத்துத் திருத்த வேலைகள் பிரவுண் என்னும்

வெள்ளைக்காரன் தலைமையில் நடைபெற்ற காலத்தில் பண்ட சாலையில் வேலை கிடைக்கப்பெற்றார்.

உத்தியோகத்தில் ஈடுபட்ட காலத்திலேயே அகநோக் கில் ஆழமான பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த யோகநாதனின் பார்வை காந்த சக்திவாய்ந்ததாக வளர்ந்தது. அதை அனுபவத்தில் உணர்ந்திருந்த மேலதிகாரி பிரவுண் தமது பிரதம எழுத்தாளரிடம், யோகநாதன் தன்னைப் பார்க்கும் போது, தனக்கு என்னமோ செய்வதாகக் கூறி, அவர் தம் மைப் பார்க்காதிருக்குமாறு சொல்லுமாறு எச்சரிக்கை செய்திருந்தார் என்ப.

இவ்வாருகக் கொழும்புத்துறை திருஞானசம்பந்தர், இராமவிங்கம் முதலானேர் செல்லப்பா சுவா மிகளின் பெருமையைக் கூறக்கேட்ட யோகநாதன், ஒருநாள் அவர்களோடு சேர்ந்து, செல்லப்பா சுவாமிகளைத் தெரிசிப்பதற் காக நல்லாருக்குச் சென்றார். குருநாதனைக் கண்ட யோகநாதன் கொண்ட மனத்திலை எப்படியானதென வெறுஞ் சொற்களால் கூறமுடியாது. யோகநாதன் தமது மனத்திலையைத் தாமே குருவன்க்கமாகப் பாடிக்குவித்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் நன்கணம் விளக்கியுள்ளார்.

நேரசே வெண்பா

ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர்வாழ் நல்லூரிற்
பேசா தனவெல்லாம் பேசினான் — கூசாமல்
நின்றேன் நீ யார்பா வென்றே யத்தினான்
அன்றேயான் பெற்றே னருள்.

மலைத்து நின்ற வெண்ணை மனமகிழ் நோக்கி
அலைத்து நின்ற மாயை யகலத் — தலைத்தலத்திற்
கைகாட்டிச் சொல்லலுற்றான் கந்தன் திருமுன்றில்
மெய்மறந்து நின்றேன் வியந்து.

தேரடியில் யோகநாதனின் செவியில் ஒலி த வை வூடாதி? தேரடாவுன்! தீரடாபற்று! ஆரென்றூராய்வதற்கு

உள்ளே தேடவேண்டும், உள்ளே தேடுமுன் பற்றுக்கள் பாசங்களை நீக்குதல் வேண்டும்.

மலைத்து நின்ற சீடனைச் சூழ நின்றவர்கள் வியப்பெய்த மனமகிழ்ச்சியோடும் பெருங்கருணையோடும் நோக்கிய குருநாதன், “உண்ணைத்தான் பார்த்திருந்தேன், உனக்கே பட்டஞ் சூட்டப்போகிறேன், வா வா” என்று அருகிலைழுத்து அன்போடு அருள்கலந்த அறவுரைகளை அகம்மலரவும் புறம் புள்காங்கிதமெய்தவுங் கூறியருள்ளார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னவை யெல்லாம் சீடனைகளத்தில் தொகுதி தொகுதியாய்ச் சென்று படித்தன. அவர் மனத்திற் படித்து பதிந்தவை யாவும் பிற காலத்தில் பாடல்களாக வெளியே வந்து பல்லாயிரவர் கருத்தைக் கவர்ந்தன.

வெண்பா

தன்னை யறியத் தவழுஞ்சறும் மாதவரை
உன்னையப்போ ஸதரிக்கு மாறுமுகன் — சந்நிதியில்
தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தேரடாவுன் ளன்றுன் சிரித்து.

வண்டு பண்செய்யும் வளம்பெருகு நல்லூரில்
மின்டு மனத்தவரை மேனிலைக்குக் — கொண்டுவரும்
தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தீரடாபற் றென்றுன் சிரித்து.

கலீவிருத்தம்

சிரித்து நல்லூர்த் தெருவிற் றிரிபவர்
வெறித்த பார்வையர் வேடம் விரும்பிலர்
கருத்த மேனியர் கந்தத்த துணியினர்
எரித்த னர்பவ மினியெனக் கில்லையே.

முன்னரே அறிந்த திருமுகம்

செல்லப்பா சவாமிகளை யோச சவாமிகள் முன்னரே கண்டிருந்தார். ஒரு சமயம் அவருடைய கால் விரலில் காயம் ஏற்பட்டிருந்தபோது அவர் மருந்து கட்டுவதற்கு நொண்டியவாறு நடந்து போன வழியிற் கண்டு, “உதற்கு மருந்து வேண்டாம். அந்த இலையைத் துவைத்து வைத்துக் கட்டு” என்று கூறி அதனால் குணமடைந்ததும் உண்டு.

கொழும்புத்துறை நன்னியர் கட்டிவைத்தபோது செல்லப்பா சவாமிகள் கூக்குரல் போட்டபோது ஓடிச் சென்ற அயலவர்களுள் யோகநாதனும் ஒருவர்.

ஞானமுறைக்கேற்றியமை

செல்லப்பா சவாமிகளைக் கண்ட மாத்திரத்தே தம்வய மிழந்த யோகநாதன் நாளைடைவில் ஞானமுறைக்கேறி யோக சவாமிகளானார். ஞானம் கைவந்த பின்பும் குருநாதனை விடாது பின் தொடர்ந்து அவரின் கடைக்கண் பார்வையிற் பட்டு இருந்பு பொன்னாற்போல மாறியமைந்ததோடு, அவரிடம் கேட்ட ஏச்சிலும் பேசிலும் நல்லுபடிதேசங்கள் மலிந்துகிடந்த விந்தையையுணர்ந்து சிந்தையிற் கொண்டு செம்மாந்திருந்தார்.

சோதனைக்குமேற் சோதனை

யோக சவாமிகளின் பரிபக்குவத்தை உலகத்தவர் அறிந்துணரும் வண்ணங்கு செய்வதற்குச் செல்லப்பா சவாமிகள் கையாண்ட சூழ்சிகள் சோதனைகள் மிகப்பல. தம்மருமைச் சிடரை அன்புடன் விளித்து, “யோகா! வா! இன்றைக்குக் கிரிமலைக்குச் சென்று நீராடி, மடத்திற் சோறுண்டு வருவோம்” என்பார். இருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக விரைவாக விரைந்து நடந்து கிரிமலைக் கடற்கரையை அடைந்ததும், செல்லப்பா சவாமிகள் சிடரைப் பார்த்து, “யோகா! நீராடி விட்டோம். வா போவோம்” என்று சென்ற வேகத்தில் திரும்புவார். சிடர் வேறொன்றும் பேசாது மௌனமாகக் குருநாதன் திருவடிகளைப் பின் தொடர்ந்து மீண்டும் வருவார்.

“யோகா! இன்று பங்குணித் திங்கள். வா நாங்கள் பன்றித்தலைச்சிக்குச் சென்று, பொங்கிச் சாப்பிட்டு மீன்வோம்” என்று கூறிச் செல்லப்பா சவாமிகள் எட்டி நடப்பார். சிடரும் நிழல்போல் அவரைப் பின்தொடர்ந்து போவார்.

“யோகா! வா! இன்றைக்குப் பிச்சை எடுத்து வருவோம்” என்று கூறி அழைத்துச் சென்று நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் கடை வாசல் ஒன்றில் கால் நோவை யும் கவனிக்காது, தூரத்தில் நிற்பார். குருவின் நிலை கண்ட சிடரும் ஒதுங்கிக் கைகட்டியவாறு நிற்பார். ஒரு நாள் கடையிற் கணக்கப்பிள்ளை நீண்ட நேரத்தின் பின் அவர்களைக் கண்டு ஆளுக்கொரு செம்புக் காசு கொடுத்தார். காசைக் கையேற்ற செல்லப்பா சவாமிகள் அதனைக் கண்களில் ஒற்றி “இன்று நல்ல உழைப்பு” என்று மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்.

“யோகா! வா! இன்று ஒரு சோறும் ஒரு கறியும் சமைத்து உண்போம்” என்று கூறிக் குந்தியிருந்து பெரிய அடுக்குகள் எடுத்து விசித்திரமாகச் சுவைபடச் சமைத்து இருவரும் உண்பார்கள்.

சொன்னவண்ணம் செய்த பணிவு

யோகசவாமிகள் குருவாக்கைத் தட்டாது, தேவ வாக்காகக் கொண்டு ஆசான் சொன்னவண்ணம் பணிவோடு கீழ்ப்படிந்து வந்தார். முன்னர் திருவண்ணமலையில் குகை நமச்சிவாய தேவர் என்னும் முனிவர், குகையில் தங்கி யிருந்து தவஞ் செய்து, அருணைசல ஈஸ்வரரேந்து அடிக்கடி உரையாடி வந்தார். “அருணைசலா! சுகமா?” என்று முனிவர் கேட்க, இறைவன் “சுகம் சுகம்” என்று விடைபகர் வது வழக்கம். ஒரு சமயம் குகை நமச்சிவாயரிடம் நமச்சிவாயர் என்னும் பெயருடைய சிடர் ஒருவர் வந்தார். வந்தவரின் பக்குவத்தை அறிவதற்குக் குரு அவரை ஓரிடத் தில் நிற்கச் சொன்னார். குரு சொன்னவண்ணம் சிடர் ஆடாது அசையாது இரவு பகலாக நின்றபோது மழை பெய்தது. சிடர் அசையவில்லை. பெய்த மழை அவரை நனைக்காது விலகிப் பெய்தது. சிடரின் பக்குவமறிந்த குரு

சீடருக்கு குருநமச்சிவாயர் எனப் பட்டங்கட்டி இரு யானை களை ஒரு தறியிற் கட்டமுடியாது எனக் கூறி வேறிடத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார்.

இங்னனமே செல்லப்பா சுவாமிகள் தம் சீடரைப் பார்த்து “யோகா! இங்கே இரு” எனப் பணித்துப்போனார். யோகசுவாமிகள் இருந்தார்கள். செல்லப்பா சுவாமிகள் மூன்று நாள்கள் கழித்து வந்து அவரைத் தட்டி எழுப்பினார்.

நாற்பது நாள் நற்றவம்

அன்றெரு நாள் 1910ஆம் ஆண்டில் செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகசுவாமிகளையும் கதிரவேலுச் சுவாமிகளையும் அழைத்து, அருகருகே அமரச் செய்து தவஞ் செய்யுமாறு பணித்தார். அவர்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளையும் பாதுகாப்பையும் கொழும்புத்துறை திருஞானசம்பந்தர் கவனித்து வந்தார்.

தியானத்தமர்ந்த சீடர்கள் இருவரும் இரவு பகல் தெரியாமல் நாற்பது நாள்கள் தவத்தில் இருந்தார்கள். நாற்பதாம் நாள் முடிவில் செல்லப்பா சுவாமிகள் அவர்களைத் தட்டியெழுப்பி, “ஓடுங்கள்” என்றார். இருவரும் கிழக்கு நோக்கி விரைந்து நடந்தபோது, யோகசுவாமிகள் தாம் கதிர்காமம் போவதாகக் குறிப்பால் உணர்த்தி உத்தரவும் பெற்று நடந்தார். அந்த இரகசியம் எவருக்கும் தெரியாது போகவே, பல நாள்களாக யோகசுவாமிகளைத் தேடியும் காணமுடியாது கவங்கிய உறவினர்கள் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் சென்று கேட்டார்கள்.

யோகன் செத்துப்போனால்

உறவினர்கள் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் யோகசுவாமிகளின் இருப்பிடத்தைக் கேட்டபோது, சுவாமிகள் தீமரென் “யோகன் செத்துப்போனான்” என்று அழுத்தமாக அறைந் தாற்போல் அறிவித்தார். அதனைக் கேட்ட உறவினர்கள் அழுது புலம்பி, கொழும்புத்துறைக்கு மீண்டும், யோகசுவாமிகளுக்கான அபர கிரியைகள் அத்தனையையும் செய்து கவலையோடிருந்தார்கள்.

கதிர்காம யாத்திரை

கால்நடையாகக் கதிர்காம யாத்திரை செய்த யோகசுவாமிகள் திருக்கோணமலையில் வணங்கிக்கொண்டு மட்டக் களப்புக்குச் சென்றார். அங்கே மந்திரவாதியாய் சந்தியாசி யொருவர் தாழும் கதிர்காமம் வருவதாகக் கூறி இவருடன் காட்டு வழியாகச் சென்றனர்.

வழியில் பொத்துவில் பிரதேசத்தில் பற்றைக் காட்டி விருந்து வேகமாக வந்த ஏருமைக் கடாக்கள் இவர்களைத் தாக்க வந்தன. மந்திரவாதி தன்னாலாவரை தமது மந்திர உச்சாடனத்தை உட்டட்சையக் கடுமையாகச் செய்தார். மந்திரங்கள் பலிக்காது போகவே அவர் விரைவாக ஓடிச் சென்று பெரிய மரத்தில் தாவியேறிக் கொண்டார்.

யோக சுவாமிகள் தாம் நின்ற நிலையை விட்டு ஆடாமல் அசையாமல் தன்னைத் தாக்க வந்த ஏருமையை இமை வெட்டாமல் பார்த்தார். இவர் பார்வையைக் கண்ட ஏருமை, மூர்க்கந் தெளிந்து, சாந்தமாகக் கான்போக்கில் செல்லவே, ஏனைய ஏருமைகளும் அதனைப் பின்தொடர்ந்து மறைந்தன. மரத்திலிருந்த மந்திரவாதி மெதுவாகக் கீழே இறங்கியதும் யோக சுவாமிகளின் தவவலிமையை வெகுவாக மெச்சினார்.

கதிர்காமத்தில் சில வாரங்கள் தங்கி வழிபாடாற்றிய பின், யோகசுவாமிகள் மாத்தறை, காவி வழியாகக் கொழும்பு சென்று, அங்கிருந்து கண்டி, மாத்தளை முதலான மலைநாடுகளையும் கண்டார். அவர் மாத்தளையை அடைந்த போது ஆறுமாதகாலம் நீராடாமல், மாற்றுடையணியாமல் இருந்தார். அவரை மேலும் அந்நிலையில் திரிவதற்கு இறையருள் இடங்கொடுக்கவில்லை.

சிவ பக்தியுள்ள ஒவசியர் ஒருவர் ஒருநாளிரவு அற்புத மான கனவு கண்டார். கனவில் “என்னன்பன் கதிர்காமங்கு சென்று கடுந்தவத்தனுகி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு மாத்தளையில் வந்து தங்கி ஒதுங்கி இருக்கிறேன். அவனை அனுகித்

தெய்வ சித்தம் இது என்பதை விளக்கி நீராடச் செய்து, புத்தாடையுடுத்தி, உணவுட்டி யாழ்ப்பானத்துக்கு அணுப்பி வைத்தல் உங்கடன்'' எனப் பிறந்த அருளாண்மை உணர்ந்தார்.

விழித்தெழுந்த ஒவசியர் தமது அயலிலேயே யோக சுவாமிகளைக் கண்டு கண்ணீர் வழிய வணங்கிக் கனுத்திறனை உரைத்தார். அதைக்கேட்ட யோகசுவாமிகள், தெய்வ சித்தம் இதுவாயின் என்னுலாவனதினியொன்றும் இல்லை' எனக் கூறி உபசரிப்புகளுக்கு உடன்பட்டார். யாழ்ப் பானத்துக்குப் புகையிரதச் சீட்டைப் பெற்று மீண்டு வந்து குரவை வணங்கித் தம் உறைவிடஞ் சென்றார்.

நிட்சீயில் உவகையும் உற்றுதறிந்து கொள்ளத்தும்

யോക സ്വാമികൾിന് വരവെക്ക കண്ടു മകിയീന്ത ഉറവിനാർ ചേത്തവർ മീണ്ടാര് എന്ന ഉവന്തു, ചെല്ലപ്പാ സ്വാമികൾ ചൊൻനത്രകാക വരുന്തി, അവർ ചെയ്ത വമ്പുത്തന്ത്രങ്ങളുകു അവരൈക്ക കண്ടു വരുവത്രകാകൾ കിലർ അങ്കേ ചെന്നുരകൾ.

அவர்களைக் கண்டதும் செல்லப்பா சுவாமிகள் ஒன்றும் அறியாதவர்களோல் அவர்களை நோக்கி, “நான் பொய் பேச மாட்டேன். உண்மையைத்தான் சொன்னேன், இப்போதும் சொல்லுகிறேன், யோகன் செத்தே போன்ன்” என்றார். அவர் ஓமோம் என்று தலையசைத்தவாறு உறுதியாகக் கூறியதைக் கேட்ட உறவினர் சிரித்து, “விசரணைவிட்டு வாரங்கள்” என்று கூறித் தம்வழியே போனார்கள்.

சீவாத்மாக்கள் பற்றிரும் பாசத்தோடும் வாழும் நிலை பெற்றத் நிலை. சீவத்துவம் போன்ற உண்டாகும் பேரின்ப நிலை முத்திநிலை. அது சிவத்துவநிலை, நித்தியானந்தநிலை முத்தி நெறியறிந்த முத்தர்கள் தங்கள் சஞ்சிதவினை குரு வருளால் சாம்பராகிப்போக, ஆகாமியம் என்னும் புதுவினை ஏற்றுமல், கொண்டுவந்த பிராரத்துவவினை புசித்து முடியும் வரை சீவன் முத்தராய், அனைந்தோர் தன்மையில் வாழ வர். அவர்கள் நான் செத்தவர்கள். யோக சவாமிகளிடம்

நான் என்னும் அகங்காரம் செத்துப்போனது. அவருக்கு சித்தமலம் அறுத்து அவரைச் சிவமாக்கியவர் செல்லப்பா சுவாமிகள். குருவருளே திருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழல்நிர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு)
ஊன்கெட்டுயிர் கெட்டுணர்வு கெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகாயம் ஒடுங்கி, காற்று ஒடுங்கி, தீயும் நீரும் மண் னூம் ஒடுங்கினாலும், தான் ஒடுங்குதலின்றி, தளர்வறியாமல் இருக்கும் சிவபெருமான் பொருட்டு; உடம்பு அழிந்து, ஆவியடங்கி, அறிவு ஒடுங்கி, என் மனமும் அழிந்து, தற்போதம் இறந்த விதத்தைப் பாடி, தெள்ளேணங் கொட்டு வோம்.

சிவனிடத்தில் அடைந்து நிற்கும் பெரும் பேரூகிய உயர்நிலையை யோககவாமிகள் பெற்றிருந்தார் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதற்குக் குருவான செல்லப்பா சுவாமி கள் கூறிய வாசகத்தை ஞான நாட்டம் கொண்டவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அஃதில்லா தவர்கள் அவர் சொன்ன வற்றைப் பைத்தியக்காரன் பேச்சு எனக் கருதியிருந்தனர்.

இது ஒரு பரஸைவனப் பகுந்துரை

சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவில் அகிலவுலக சமய மாநாட்டில் இந்து சமயம் சார்பாகப் பேசிவிட்டு மீண்டபோது, இலங்கையில் இறங்கி கொழும்பு, கண்டி, மாத்தளை, அநூரத்பூரம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலும் பேசினார். அவர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி மன்றத்திற் பேசியின், பெரியவர்கள் அவரைக் குதிரைவண்டியிலேற்றி வடங்கட்டித் தாமே இழுத்துச் சென்றனர். அவர் கொழும்புத்துறை முச்சந்தியை அணுகியதும், வண்டியை

விட்டு இறங்கி நாற்றிசையும் நோக்கி, “ஆகா இது ஒரு பாலைவனப் பசந்தரை” என்னும் பொருளில் “Oh this is an oasis” என்று ஆங்கிலத்திற் கூறி உவ்வை கொண்டார். அக்காலத்தில் அவ்விடத்தில் எவ்வித புது மையே ராமகிமையோ உண்டாகவில்லை. வெறும் இலுப்பை மரத் தடியாயிருந்தது. அந்த இடத்துச் சூழல் வெகு விரைவில் புனிதமாகப் போகிறது என்பதே விவேகானந்தரின் தீர்க்க தரிசனம்.

இலுப்பை மரத்தடியைப் பார்

செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகசுவாமிகளைச் சோதனைக்கு மேற் சோதனைக்குட்படுத்திப் புடம் போட்ட பொன்னுக்கி பசுகரணங்களை நீக்கி, பதிகரணங்கள் பதியச் செய்து பக்கு வப்படுத்தியின், யோகசுவாமிகளைப் பார்த்துக் கூறினார். “யோகா! இரண்டு யானைகளை ஒரு முளையிற் கட்டமுடியாது. நீ ஓடிப்போய் வேற்றிடம் பார்” என்றார். “சுவாமி நான் எங்கே போவது? எனக்குப் புகவிடம் எது?” என்று ஆவலாகக் கேட்டார்.

“யோகா! நீ கொழும்புத்துறைச் சந்தியில் இலுப்பைமர வேறைப் பார்” என்றார். குருநாதன் சொன்ன வண்ணம் கொழும்புத்துறை இலுப்பை மரத்தடியைப் பார்த்துக் குந்துவுதற்கு முன், குருநாதனின் கையில் இருந்த பிச்சைப் பாத்திரத்தை யோகசுவாமிகள் ஆசையோடு பார்த்தார். “எட இது பெரிய பந்தம்” என்று கூறி அதனை யோகசுவாமிகளின் தலையில் அடித்து நொருக்கினார். யோகசுவாமிகள் அவ்விடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்தபோது, “யோகா! அங்காலை கொட்டிலையும் பார்.” என்று கூறி வழிவிட்டார்:

நல்லூரான் நனையப் போகிறார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமியார் வெளி வீதியலா வந்த வேளையொன்றில் பார்த்து நின்ற யோகசுவாமிகள், “இன்றைக்கு நல்லூரான் நனையப் போகிறார்” என்று சொன்னார். அதைத் தூரத்தே நின்ற செல்லப்பா சுவாமிகள் கேட்டு,

“கப்படிப் பலர் சொன்னவர்கள்” என்று சிரித்தார். அன்று சுவாமி வடகிழக்கு மூலையில் எழுந்தருளியபோது, மழை பெய்தது. இந்த அடிப்படையிலேதான் செல்லப்பா சுவாமி கள் யோக சுவாமிகளிடம் “செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான். சாமி காட்டினால் யாழ்ப்பாணத்தான் விடமாட்டான். செல்லப்பன் விசரன் என்னும் பெயரோடு சாவான்” என்று கூறினார் எனக் கருத இடமுண்டு.

கைத்திறன் வரய்ந்த கலைஞர்

யாழ்ப்பாணத்தார் கடின உழைப்புக்கும் கமத்தொழி இலக்கும் கைத்திறனுக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள். பனியோடு பழகிய பண்பாட்டில் யாழ்ப்பாணத்தாருக்குப் பன்ன வேலை பன்முகப் பழக்கம். ஓலைகொண்டு விசிறி செய்தல், தட்டுவம், பட்டை, குடை, கூடை, பெட்டி, கடகம், பாய், உறி, திருக்கணி, உமல் முதலியன இழைப்பதிலும், பொத்துவதிலும் தமிழர் இணையில்லாதவர்கள். பனியாலே வந்த நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகம். கழுத்துக்குத் தாலி யும், காதுக்கு ஓலையும் தந்த பனை, ஐந்து வயதுப் பிள்ளைக்கு அரிவரி ஏடும், அதிகம் படிப்பவர்களுக்கு ஏட்டுருவிலமைந்த நூல்களும் தந்தது பனை. பனியோலையில் அன்று எழுதிப் பாதுகாக்காவிட்டால், தமிழரின் பாரம்பரிய நூல்கள் எங்கள் சந்ததியினருக்குக் கிடைத்திரா.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தட்டுவங் கோலுதல், பட்டை இழைத்தல், பொத்துதல், தென்னேலை கொண்டும் பலா விலை கொண்டும் கல்லை செய்தல், வாழையிலை கொண்டு தொன்னை செய்தல், பனியோலை விசிறி செய்தல், ஓடியல் மாவிற் கூழ் காய்ச்சுதல் முதலியலற்றில் திறமைவாய்ந்த வர். பனியோடு தொடர்புடைய பலவகையான கைவேலை களைவிட அவரின் கைப்பணித் திறமை அரியது. சுவாமிகள் செய்த கைவேலைகள் பல. அவர் அழகாகப் பூமாலை கட்டவும் அறிந்திருந்தார்.

சேர் இராமநாதன் தலைவண்ணகியமை

செல்லப்பா சுவாமிகள் சேர் இராமநாதனிடம் அன்பு பூண்டவர். அவர் இலங்கை வாழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதி மாக 1910ஆம் ஆண்டில் தெரியப் பெற்றபோது பெரிதும் மகிழ்ந்து பாராட்டியவர். ஒரு சமயம் தூரத்தில் கூடிநின்ற ஒரு சிறு கூட்டத்தவர் வெகு இரகசியமாக இராமநாதனின் போக்கைக் கண்டித்துப் பேசினர். அதனை உணர்ந்த சுவாமிகள், “இல்லை இல்லை அவர் நல்லவர், நல்லவர்” என்று உரத்துக் கூறினார். அதைக் கேட்ட கூட்டத்தவர் நானிக் கோணித் தம் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டனர்.

சேர் இராமநாதன் 1913ஆம் ஆண்டில் தமது இராமநாதன் கல்லூரியை ஆரம்பித்த வேளையில், சுவாமிகள் தாம் திறமையாகச் செய்த பனியோலை விசிறியொன்றைக் கொண்டு சென்று அவரிடம் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து கல்லூரியையும் அவரையும் வாழ்த்தினார். இராமநாதன் நன்றியுள்ளத்தோடு தலைதாழ்த்தி, வணங்கியதும் சுவாமிகள் விரைந்து மீண்டு வந்தார்.

நோயறுவது உடம்பர? உயிரா?

பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹமங்கர் நோயற்றிருந்த வேளையில் சீடர்களுக்குக் கூறிய ஆறுதல் வாக்கியம் “இந்த நோயும், இது பீடித்த உடம்பும் ஓன்றேபொன்று மோதிக் கொள்ளட்டும். இந்த மோதுதலால் எனக்கான்றும் இல்லை” என்பதாகும்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தமக்குச் சில சமயம் உடம்பு நன்றாகவில்லை என்று கண்டால், தமக்குப் பணிவிடை புரிந்து வந்த உறவினர் சபாரத்தினம் அவர்களை அழைத்து, கிரிமலைக் கடற்கரைக்குச் சென்று நீர்முள்ளி பிடுங்கி வந்து, நல்லூர்க் கோபுரவாசற் கிணற்று நீரளனி அவித்துத் தரும் படி. கூறினார். அவர் சொன்ன வண்ணம் அவித்துக் கொண்டு வந்தபோது “உதற்குள் நஞ்சு போட்டுள்ளாய், வெளியே ரள்ளு” என்று கட்டளையிட்டார்.

இதன் பின் பணிவிடை செய்யும் சபாரத்தினம் அவர்களைக் கூவி நாவற்குழியில் ஆமணக்கு இலைகளும் செம்மணி யில் பூவரசம் பழுத்தலும் பறித்து வந்து நல்லூர்க் குருபூசை மடத்துக் கிணற்று நீரில் அவித்துத் தரும்படி கூறி னார். அங்ஙனம் செய்து கொடுத்ததற்குள்ளும் நஞ்சு கலந்த தாகக் குற்றஞ்சாட்டி வெளியே ஊற்றச் செய்தார்.

இவ்வாறெல்லாம் தம்முடைய வேகத்தைத் தணித்தும், பணிவிடை செய்தவரின் பக்குவத்தைச் சோதனை செய்தும் கொண்டபின், வெரவ கோயிலிடி வேம்பின் இலை பறித்துத் தம்முடைய வளவுக் கிணற்று நீரில் அவித்துத் தரும்படி செய்து உடம்பைக் கழுவினார் என்பர்.

வேகங்கிடுத்தாண்ட வேந்தன்

மனித மனம் வாயுவேகத்திலும் கூடியதாகையால் மனோவேகம் என்று அதனை உயர்த்திக் கூறுவார். வாயு வேகத்தை அளந்தறிய விஞ்ஞானக் கருவிகள் உள்ளன. மனோவேகத்தை மட்டுப்படுத்த மெய்ஞானம் உண்டு. ஞானம் கைவரப் பெற்ற ஞானிகள் மனோவேகத்தைத் தடுக்கவும் தணிக்கவும் வல்லவர்கள்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது வேகத்தைத் தாமே தடுத்தும் உண்டு. சில வேளைகளில் அவர் தாமே ஒரு சோறும் கறியும் சமைத்து உண்பதும் வழக்கம். ஒரு சமயம் அவர் மட்டுவிலுக்கு நடந்து சென்று ஒரேயொரு கத்தரிக் காய் வாங்கி, நுனிக்காம்பில் இரண்டு விரல்களால் பிடித்த வாறு விரைந்து மீண்டு, வந்த வழியில் முத்திரைச் சந்தையில் காற்படி அரிசி வாங்கித் தம் கந்தையான சால்வை நுனியில் முடிந்தபின், ஒரு சதம் குறைத்துக் கொடுத்து, வியாபாரங் செய்த பெண்ணிடம் ஏச்ச வாங்கி மகிழ்ந்த வாறு கொட்டிலுக்கு மீண்டு, பக்குவமாகச் சமைத்தார். சமையல் முடிந்ததும் அங்கும் இங்குந் தேடி ஒரு தடியெடுத் துச் சட்டி பாளைகளை அடித்து நொருக்கி எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொண்டு சென்று காகம் கோழி தின்ன வீசி வீட்டுச் சிரித்தவாறு குந்தியிருந்தார்,

உண்மை முழுதுமென் ரேயா துறைப்பவன்
நன்மை திமையைக் கடந்த நாதன்
என்னையுந் தன்னையு மொன்றுயக் காண்பவன்
சென்னியில் சேவடி சூட்டினன் அன்பால்.

ஆராறி வாரென் அடிக்கடி ஓதும்
பேரறி வாளன் பேர்செல் லப்பன்
பாராறி யாத பயித்தியக் காரன்
தேரடிப் படியில் தினமு மிருப்பான்.

பின்னர் மனமே அவசரப்படாதே. வயிறே உனக்கு நல்லபசி என்று கூறியவாறு எழுந்து மூலையிற் கிடந்த கழுகம் மடலை எடுத்துக் கொண்டு பெரியவர் ஒருவர் வீட்டுப் படலையில் நின்று, “எசமாட்டி அம்மா பசிக்கிறது” என்று கேட்டார். எசமாட்டியம்மா அந்தரங்க பக்தியோடு சுத்த மாக சோறு கறி கொடுக்க அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு கொட்டிலுக்கு மீண்டு, சிறிதளவு உண்டு எஞ்சியவற்றை வெளியே வீசியவாறு “நஞ்சு நஞ்சு” என்று கூவி நகைத் தார்.

கூழ்ப்பாளை பட்டபாடு

செல்லப்பா சவாமிகள் பணையன்பர் என்று பெயர் பெற்றவர். அவர் ஓடியல்மாகொண்டு அருமையாகக் கூழ் காய்ச்சுவதில் நிபுணர். அவரிடம் கூழ் பரு சிச் சுவை கண்ட சீடர் சிலர் கூடியிருந்து கூழை நினைத்தார்கள். அவர்கள் நினைப்பு வேகத்தை உணர்ந்த சவாமிகள் அவர்களை ஒவ்வொருவராக அழைத்துச் சில்லறைக் காசு கொடுத்து நீ அரிசி வாங்கி வா, நீ பயற்றங்காய், நீ மின காய், நீ புளி, நீ உப்பு என்று அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டுப் பாளை கழுவி அடுப்பேற்றினார். சீடர்கள் கொண்டு வந்த பொருள்களைக் கொண்டு வெகு திறமையாகக் கூழ் காய்ச்சினார். கூழ் கொதித்து வந்தபோது கமகம என நன்றாக மணம் வீசியது. சீடர்கள் நாவலில் நீருறியது. அவர்கள் பலாவிலை கோலுவது பருகுவது முதலாகப் பாவளை பண்ணத் தொடங்கினார்கள். சவாமிகள் அவர்கள் வேகத்தை

உணர்ந்து மூலையில் இருந்த பெரிய தடியை எடுத்தார்: கூழ்ப்பாளை பொடி பொடியாக நொருங்கியது. சீடர் களின் வேகமுந் தனிந்து கெட்டது.

வெளியே நின்று பார்

செல்லப்பா சவாமிகளிடம் ஞான முறுக்கேறிய யோக சவாமிகள், தமது குருநாதன் நோயுற்றிருந்தபோது, அவருக் குப் பணிவிடை புரிவதற்கு விரைந்து சென்றார். விரைந்து சென்றவரின் வருகையை உணர்ந்து, அவர் உள்ளே செல் வதன் முன், அவருக்குக் கேட்கும்படியாக உரத்த குரலில், “வெளியே நின்று பார்” என்றார்.

யோகசவாமிகளும் குருநாதன் சொற்கேட்டு, உள்ளே போகாமல் வெளியில் நின்று, அகக் கண்ணால் அவரைக் கண்டு வணங்கினார்.

ஜந்து ஆண்டுக் காலம் பயிற்சி

செல்லப்பா சவாமிகளின் செல்வப் பெருக்கான ஞான ஆற்றை நன்கறிந்து நைண்டு தோய்ந்து உருமாறி உய்தி பெறுவதற்கு ஜந்தாண்டுக் காலம் யோகசவாமிகள் பின் தொடர்ந்து திரிந்தார்கள். இந்த நீண்டகாலத் தொடர் பினால் யோகசவாமிகள் முற்றிப் பழுத்த ஞானியாராகி விட்டார்.

மகர சமாதிப் பேறு

செல்லப்பா சவாமிகள் சிவன் முத்தராய், அணைந்தோர் தன்மையில் வாழ்ந்து, நல்லுராத் தேரடியில் அடியார் பலருக்கு ஆத்ம போதமுட்டி, அரும்பெரும் சீடராகக் கொழும்புத்துறை யோகசவாமிகளை உருவாக்கி, அவர்தம் அருமை பெருமைகளையெல்லாம், உற்றுக் கவனித்து, அவரால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து உலகெங்கும் ஒளிக் கதிர்கள் விரிந்து விசாலித்து வியாபித்து உலகத்தை உய்விக்கும், “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை” என்பது முதலான ஆய்த வாக்கியங்கள் உலகெலாம் ஒலிக்கும் என்று தேறியிருந்து தமது தேகத்தை விடுத்துச் செல்லும் நாளையுணர்ந்து, தமது

அனுக்கத் தொண்டராயிருந்து கடமையாற்றி வந்த வீணை விதத்கர் சபாரத்தினம் அவர்களைத் தமது இறுதிக் கிரியை கள் செய்து தகன காரியஞ் செய்யுமாறு பணித்து, மூன்று நாள்கள் லீவு எடுத்துச் சவாமிகளைப் பார்க்க வந்திருந்து மகிழ்ந்த இராமலிங்கரிடம், “இன்னும் இரண்டு நாள் லீவு எடுத்தால்லவோ விழா முடிவையும் பார்க்கலாம்” என்று கூறி, மற்றொரு சிட்ரான் சாமி ஆறுமுகம் என்பவரிடம் இன்றைக்கு இராத்திரி வேலோயில் விளையாட்டுக் காட்டப் போகிறேன் என்று கூறி, அன்று 1915ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்து அச்சுவினி கூடிய வெள்ளிக்கிழமை இராவேளையில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தவாறு ஒரு காலை மடித்து மறு காலின் தொடைமீது வைத்து, வலக்கையின் பெருவிரீலை வாயில் வைத்து ஓம் என்னும் ஓலியெழுப்பியவாறு கள்களை மூடிக் கிடந்தார்.

“உண்மை முழுது மென்றுரை செய்யும்
ஓருவன் கழல் வாழ்க்”

ரூநாதன் செல்லப்பன் சீர்

செல்லப்பா சவாமிகளின் இயல்பு, போக்கு, பெருமை, மகிழமை, சீர் எல்லாவற்றையும் அவர் தம் சிட்ரர் யோக சவாமிகள் பல கோணங்களில் அவதானித்து நற்சிந்தணைப் பாடல்களில் தந்துள்ளார்கள்.

ஒதாமல் வேதம் உணர்ந்த குருநாதன், நீறணியான், காவியடையணியான், தேரடியில் வீற்றிருப்பான், சிரிப்பான், சினந்திடுவான், ஆசையுடன் கொடுக்க வந்த அடியவரைச் சீர் கேடோய்ப் பேசுவான், மாரூட்டமாகவே வந்தபடி பிதற்றி வான், மகிழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாகக் காண்பவன், சிங்கார நடையொடு சிரிப்பினையுடையான், ஆரறிவார் என்று அடிக்கடி சொல்லுவான், தேரடிப் பாதையில் சிங்கார மாய்க் கிடப்பான், சாதி சமயமென்னும் சங்கடத்துக் குள்ளாகான், என்னை எனக்கறிவித்த எங்கள் குருநாதன், பாதிச் சாமத்தின்மேற் படுக்கைக்குப் போபவர், வீதியிற் செல்லும் வீணரைப் பேதிக்கும்படி பேசுவார்.

முனீ சௌன் மீரழி

வடமொழியில் உள்ள வேதங்கள் தோறும் அமைந்த பிரிவுகளான சாகைகளின் முடிவில் உபநிடத் வாக்கியவங்கள் உள்ளன. அவற்றை வேதசிரசு, வேதாந்தம், வேதமுடிவு என்றெல்லாம் வழங்குவர். உபநிடதம் என்றால் குருவுக்கு அண்மையில் பணிவாயிருந்து கேட்ட உபதேசம் என்பது பொருள். அவை மகாவாக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று “சத்தியமேவ ஜயதே” என்பது. அஃதா வது உண்மையொன்றுதான் வெல்லும் என்பது. இது இந்திய அரசின் இருதய முச்சாக, லட்சியவாசகமாக நிலவுகிறது.

வேதாந்த விளக்கமாக, அதன் உச்சியாக, முடிபாக, சாரமாகவுள்ளது சைவசித்தாந்தம். சைவசித்தாந்தத் திற னுரைக்கும் நூல்கள் பல. அவற்றுள் ஒரு தொகுதியாக மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கு நூல்கள் உள்ளன. அவற்றின் முடிமனீயாகவுள்ளது மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதம். சிவஞானபோதம் மிகச்சிறிய சூத்திரங்கள் பன்னிரண்டு கொண்ட ஒரு கை நூல்.

சிவஞானபோதம் உரைத்த முப்பொருள் உண்மையை விரித்து விளக்குவன். ஏனைய சைவசித்தாந்த நூல்கள். மெய்கண்டாரின் ஞான பரம்பரையில் வந்த சிட்ரகள் இந்த நூற்களை விரிவாக எழுதியுள்ளார்கள். முப்பொருளை விளக்கு வதற்கு ஒரு நூல் போதாதோ, இத் தனை நூல் கள் வேண்டுமோ என்னும் ஒரு கேள்வியை எவருமே கேளா திருக்கவும், உமாபதிசிவாசாரியார் அதற்கு விடை கூறியுள்ளார். தாமே எட்டு நூல்களைச் சித்தாந்த அட்டகம் எனச் செய்துள்ளார்.

பொன் என்னும் பொருளுக்கு ஆடகம், காஞ்சனம், தங்கம், இரணியம், தனம், கணகம், ஈழம், தமனியம், பீதம், சாம்புளதம் முதலிய பெயர்கள் வழங்கின்றபோல ஒரு பொருளை விளக்கப் பல நூல்கள் எழுந்தன என்பர்;

இவ்வாருகச் செல்லப்பா சுவாமிகள் நல்லுரில் தவஞ் செய்து கண்டுணர்ந்த வாக்கியங்கள் நான்கும் உபநிடதங்கள் போன்றவை. திருமூலர், தாழுமானவர் வழியில் வந்த அத்துவித உண்மைகள். இந்த உண்மைகள் அடங்கிய உயர்ந்த வாக்கியங்களைச் செல்லாப்பா சுவாமிகள் தமது உத்தம சீடராய யோகசுவாமிகள் செவியில் உபதேசித் தருளினார்.

ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை
முழுதும் உண்மை
நாமறியோம். ஆரறிவார்
எல்லாம் எப்போ முடிந்த காரியம்.

இந்த மகாவாக்கியங்களைச் சீடரின் செவியிற் கொட்டிய பின், செல்லப்பா சுவாமிகள் வெறும் கோதாயினார். இராம கிருஷ்ணர் விவேகானந்தரிடம் கொடுத்தபின் வறியவரானார். இது கொடுப்பதிலும் கொள்வதிலும் உண்டாகும் ஒருவித நிலை.

நற்சீந்தனை

யோகசுவாமிகள் அப்பர் அடிகளைப்போல நீண்ட காலம் வாழ்ந்து நமக்குத் தந்த நற்சீந்தனைப் பாடல்கள் எங்களுக்கும் நாட்டவருக்கும் உலகத்தவருக்கும் பெரு விருந்தாயுள்ளன. இவற்றை ஜிரோப்பியர், ஆங்கிலேயர், அமெரிக்கர் தங்கள் மொழிகளில் அறிதில் மொழிபெயர்த் துப் பயன்படுத்திப் பக்குவமடைந்துள்ளார்கள். இவற்றை முதலில் முறைப்படி கேட்டுணர்ந்த யோகசுவாமிகள் தாம் என்னவானார், இவை தமிழை என்ன செய்தன என்பன வற்றை விளக்கமாகப் பாடியருளியுள்ளார். தாம் உய்தி பெற்று உயர்ந்தமையைக் கூறியருளியுள்ளார்.

‘சிந்தையில் வெந்துயர் தீரவெனக் கொரு மந்திரந் தந்தா னென்றுந்தீ பற மாயை யறுந்த தென்றுந்தீ பற.’

மகாவாக்கியங்களை நன்கு விளக்குவதற்குப் பலவகையான பிரபந்தப் பாடல்களைப் பாடியருளியுள்ளார். மயிலையும் குயிலையும் கூவியழைத்துத் தாது விடுத்து மகிழ்ந்தாடவும் கூவவும் வைத்துள்ளார். குருபரனை மறப்பேனே குதம் பாய் என்று கும்மி கோலாட்டங்கள் அடித்து மகிழ்ந்துள்ளார். இனையடி வாழ்க என்று ஆசிரியப்பாவில் இனிமையாக விளக்கி இன்புற்றுள்ளார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் திருவடி கண்டு மகிழ்ந்தாடும் மயிலுக்கு ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்றருளினார். குருநாதன் திருவடி காண்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்தியதோடு, கிளிக்கண்ணி மூலம் வழி நடைச் சிந்து பாடியருளியுள்ளார். வழிகாட்டி அழைத்த வண்ணம் கிளிமொழியாயுள்ளது.

“தேர் முட்டிப் படிமேலே — கிளியே
செல்லப்பன் என்ற சீமான்
ஆர்வமுடன் இருக்கிறஞ்சி — கிளியே
அங்கு போவோம் வந்திபடி.”

“நாமறியோம் என்று சொல்வி நகை செய்வான் நானுதே, ஆரறிவார், என்று சொல்வி அதட்டுவான்” என்றெல்லாம் முன் எச்சரிக்கை செய்வார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் சொன்ன மகாவாக்கியங்களையோகசுவாமிகள் திருக்குறள் போன்ற இரண்டடிகளில் திறமையாக விளக்கியுள்ளார்.

செல்லப்பன் என்னுந் திருவுடையான் தேரடியில் பொல்லாப் பில்லை யென்றுன் போற்று.

முழுது முன்மை என்று முனிவனவன் சொன்னுன் எழுத முடியா திதை.

நாமறியோம் என்னும் நறிய திருவாக்குச் சேமமுறச் சொன்னுன் தெரி.

முடிந்த முடிபென்று முன்னுளிற் சொன்னுன் அடியார்கள் முன்னர் அவன்.

முனி சொன் மொழி

கலி விருத்தம்

ஒருபொல் லாப்பு மில்லையென் ரூரைத்தவன்
திருவு டிதனைச் சிந்தை மறுக்குமோ?
ஒருவடி வன்றி யுள்ள முவக்குமோ?
கருவ நியினிற் கென்று கலங்குமோ?

நாம நியோமே எக்கொலு நன்மோழி
தாம நிந்தவர் சஞ்சலங் கொள்வரோ?
சாம எவுமத் தண்ணருள் வாககம்
சேம நன்னிதி செப்புந் தகையதோ?

ஆர நிபவ ரென்ன வடிக்கடி
வீர மாக நகைத்து விளம்புவார்
ஈர கத்தொடு நின்று வணங்கினும்
வார மற்றவர் போல இகழ்வரோ.

எப்ப வோழுடி வானதென் நெங்கட்டுக்
செப்பு வாரவர் சிந்தை தெளிந்திட
ஒப்பில் லாதபஸ் வார்த்தைக் கோதுவார்
அப்பில் உப்பென் வானதென் சீவனே.

முழுது முன்மை யெனமுனி சொன்னவை
எழுதிக் காட்டிட என்னு விசையுமோ?
அழுது வாழ்த்தியு மேத்தியு மன்பர்கான்
தொழுது கொள்வதல் லாலென்ன சொல்லுகேன்.

ஆசரன் அருள்

ஆசா னருளால் அகந்தை யழிந்தது
ஆசா னருளால் அருள்மழை பொழிந்தது
ஆசா னருளால் ஆனந்தம் விளைந்தது
ஆசா னருளால் ஆசா ஞபினேன்.

My Master

(The following English Version are from SONGS AND SAYINGS of Yogaswami translated by members of the Sivathondan Society.)

The exalted seer, my master who by the name of
Chellappan

is called, the madman

I saw my guru at Nallur

“Hey who are you?” he cried!

“Dive deep within and realize”.

“Give up attachment”

“All is well my son”.

“As the Divine Guru

to bestow true life upon me

He appeared and showed to me

His feet and made me His man.

If sufferings crowd in on you in hordes

If your short comings seek you out

and drown you

Think of the feet of Chellappan

they will take to their heels and fly.

Wisdom in Couplets

Near the house of the car,

holi Chellappan would teach:

“There is not one wrong thing”

That sage the saying has declared:
 "All that is truth"
 This no one can describe.

Know that for our benefit
 he gave the sweet and sacred word:
 "Nothing do we know"

Before his devotees
 he formerly would say
 "This all perfected and complete"

Come, Oh! My Mind!

Come, offer worship, Oh my mind,
 To gurunathan's holy feet,
 Who said: "There is not one wrong thing"
 And comforted my heart.

Come swiftly, swiftly Oh my mind
 That I may adore the lord,
 Who on me certainly bestowed,
 By saying "All is truth"

Let us with confidence, Oh my mind,
 Haste to visit him,
 Who at Nallur upon that day,
 "We do not know" declared

Come soon and quickly, Oh my mind,
 Chellappan to see,
 Who ever and anon repeats
 "It is as it is"

Come Oh my mind, to sing of him,
 Who near the car proclaimed
 "Who knows?" with glad and joyful heart
 For all the world to know.

Chellappan, The Sivaguru

He who is devoid of form,
 As the guru at Nallur
 Came and bestowed on me
 His grace -

The Lord Supreme,
 Who has become the universe entire,
 Came Himself to great Nallur
 and said "We do not know"

He, who in writing
 cannot be described
 As a guru came to this world
 In nothing we are lacking.

Mahavakyas

"All is truth" —
 this word devoid of defect
 Will paradise reveal to you
 Give praise and worship
 and in joy abide!

"It is so" — this matchless saying
 that the guru told
 Will impart to you right understanding
 Live, ever strewing flowers in reverence.

"Who knows?" — this utterance of the master
The highest knowledge will bestow.

Live guarding it
with honour in your heart!

We do not know" —
these words in virtue shining
Will grant prosperity and bless devine vouchafe
Rely on them without delay and live!

All finished" this statement of the sage
Will to a settled mind
the supreme state disclose
Live, offering flowers with love at the dawn
of day !

These words will banish birth,
Which in Tamil pure are sung
By the devotee, who ne'er
forgets his master's lotus feet.

ஆக்கம்:

க. சி. குலரத்தினம்

கொமு
வாநா நிலைச் சுலப
பதினாற் வெ.
அந்தட்டளை நிலையம்
கலெக்டர் இல.
1950

மில்க்வைர் தயாரிப்புகளுக்கு
உங்கள் ஆதாவு யெநுக்குல்
எங்கள் அறாயணிகள்
அமோக்யாக அந்தீகரிக்கும்.

நானிகள், யோகியர்,
குறவிகள், பெரியவர்கள்
வரலாறுகள்

இன்றும் வெளிவரவுள்ளன.

இவற்றுக்கு

உங்கள் ஆதாவே ஜில்காரணம்.

மில்க்வைற் தொழிலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

23233

உந்தூரை வெஷ்ட் வெஷ்ட் வெஷ்ட் வெஷ்ட் வெஷ்ட்
சாந்தி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். போன்: 23002